

رقابت مؤسسات تجاري انگلستان با يكديگر

در منطقه خليج فارس و مناطق مجاور در سدهای هفدهم و هجدهم*

نویسنده: دکتر عبدالامیر محمدامین

ترجمه محبوب الزویری

يکی از ویژگیهای تاریخ اقتصادی انگلستان در سدهای هفدهم و هجدهم می‌لادی وجود قانون «انحصار» در تجارت خارجی این کشور است. حکومت انگلستان حق انحصاری و مطلق تجارت در هر یک از مناطق جهان را به شرکت معین اعطا کرده بود، و بدین ترتیب به سایر افراد و شرکتها اجازه رقابت در قلمرو تجارت شرکت مذکور را نمی‌داد، اما تا حدود سال ۱۶۰۰م تجار انگلیسی جز با فرانسه و اسپانیا و پرتغال ارتباط تجاری نداشتند.^۱

با اینکه عرصه تجارت هر یک از شرکتها و پرتغال در مجوز و سندی که از جانب حکومت بدانها داده می‌شد کاملاً تصریح و مشخص شده بود، اما چیزی که سبب منازعه میان این شرکتها می‌شد آن بود که در پاره‌ای موارد، تداخل عرصه‌ها و تعارض و برخورد منافع و یا تعدی شرکتی به عرصه تجاري شرکت دیگر سبب می‌شد که شرکت مذکور نسبت به متجاوز مدعی شود و یا اینکه به قلمرو رقیب تجاوز نماید.

منطقه خليج فارس و ايران و امپراطوری عثمانی از مناطق مهمی است که موضوع

*. مقاله حاضر ترجمه‌ای است از:

دکتر عبدالامیر محمدامین، مجله کلیه‌الآداب، جامعه بغداد، ش. ۶، آوریل ۱۹۶۳م.
نویسنده مقاله، دکتر امیر، محقق سرشناس عراقی و استاد دانشگاه بغداد که مدنسی در دانشگاه‌های متعدد کشورهای عربی نیز به تدریس اشتغال داشت و در لندن اقامت دارد. از دکتر امیر کتاب «منافع انگلیسی‌ها در خليج فارس»، ترجمه على رجبی ایزدی، توسط انتشارات امیرکبیر در ۱۳۷۰ انتشار یافته است.
مترجم این مقاله، محبوب الزویری، دانشجوی ارشدی است که در مقطع دکترا در رشته تاریخ ایران بعد از اسلام در دانشگاه تهران مشغول تحصیل است.

رقابت و منازعه میان سه شرکت انگلیسی بود که عبارت بودند از کمپانی روسیه،
کمپانی خاورنزدیک ssia o any و کمپانی هند شرقی e an o any
با وجود اهمیت موضوع رقابت این مؤسسات با یکدیگر، هنوز
تحقیقی مستوفی در این باب صورت نپذیرفته تا امکان اطلاع از چگونگی و کیفیت منافع
این مؤسسات در کشورها و کشورهای همسایه و تقاضی که محل برخورد و تعارض آنها با
یکدیگر بوده است برای خواننده فراهم آید.

هدف اصلی از تأسیس هر یک از مؤسسات سه گانه مذکور آن بود که برای انتباشتن
بازارهای انگلیس از کالاهای شرقی (از قبیل انواع ادویه، عطر، جواهرات، ابریشم، پنبه،
و...) به جای خرید آنها از اروپاییان بود. مثلاً از پرتغالیها و هلندیها اقلام مذکور را
مستقیماً از مرکز اصلی تولید آنها خصوصاً هندوستان وارد نمایند. راههای تجاری
متنهی به شرق در قسمت اعظم قرن شانزدهم در انحصار اروپاییان بود. در این قرن،
دماغه امیدنیک نیز که مهم‌ترین راه تجاری متنهی به شرق محسوب می‌شد در انحصار
پرتغالیها بود و انگلستان در آن زمان از توان مبارزه و رقابت با پرتغالیها در این راه
برخوردار نبود. این موقعیت، انگلیسیان را به جستجوی طرق جدیدی برای وصول به
شرق وادار ساخت. از این رو نخست به جستجوی راههایی در شمال شرقی اروپا
برخاستند. اگرچه مساعی برخی از ماجراجویان انگلیسی در آغاز دهه ششم قرن
شانزدهم برای کشف گذرگاه موردنظر قرین توفیق نبود^۲ ولی این کوششها به شناخت
کشور روسیه منجر شد، و در نتیجه شرکتی انگلیسی موسوم به کمپانی روسیه تأسیس
شد که در سال ۱۵۰۵ حکومت انگلستان حق مطلق و انحصاری تجارت با روسیه را به
شرکت مذکور واگذار کرد.^۳ البته به محض استقرار شرکت در روسیه مسئولان کمپانی به
فکر ایجاد راهی به سوی شرق افتادند، اما این بار در جستجوی کشف راهی از شمال به
سوی شرق بر نیامدند بلکه کوشیدند از طریق ایران و روسیه بازی برای تجارت با
هندوستان بگشایند. بدین منظور از سال ۱۵۶۷ تا ۱۶۰۰ انگلستان شش هیئت تجاری
به شرق فرستاد که نخستین آنها به سریرستی سیاح انگلیسی آنتونی جنکنسون
enkinson Ar ony بود.

اما هیچ یک از این هیئت‌ها به سبب مشکلات راههای حشکی در آن زمان توفیقی

akl y ed e Prin i le a i a ions, oya es, ra i es and is o cies o e n lis
a ion ondon ol , P id, P
^۲ برای اطلاع از تفصیل هیئت‌ها رجوع کنید به:
or an And oa es ed arly oya es and ra els o ssia and Persia ondon,
eor e r on Persia and e Persian es ion ondon ol

نداشت ولی موقیت انگلیس در اواخر قرن شانزدهم در فتح باب تجارت مستقیم با شرق، توسط دو شرکت انگلیسی دیگر یعنی کمپانی خاورنزدیک و کمپانی هند شرقی به دست آمد، و بدین ترتیب انگلستان مدتها مدیر از برنامه قبلی خویش یعنی تجارت با شرق از طریق روسیه چشم پوشید.

در سال ۱۵۸۰م برخی از بازرگانان انگلیسی توanstند از سلطان عثمانی «امتیاز» برخورداری از بسیاری از تسهیلات و معافیت از پرداخت عوارض تجاری را در سراسر مناطق تحت حاکمیت امپراطوری عثمانی به دست آورند،^۵ و بدین ترتیب انگلستان در اوخر قرن شانزدهم به فتح باب تجارت مستقیم با امپراطوری عثمانی توفیق یافت و تجار مذکور با کسب این موقیت کمپانی خاورنزدیک را تأسیس کردند و این شرکت از دولت انگلستان حق انحصار تجارت با امپراطوری عثمانی را تقاضا نمود. حکومت انگلستان نیز در سال ۱۵۸۱م حق انحصار کامل تجارت با سراسر مناطق مختلفی که تحت حاکمیت دولت عثمانی بود به کمپانی مذکور واگذار کرد.^۶

یازده سال بعد، یعنی در سال ۱۵۹۲م حکومت انگلستان نه تنها حق انحصار شرکت مذکور را تمدید کرد بلکه حق انحصار تجارت با هندوستان از طریق خشکی و حق انحصار واردات کشمش و برخی از انواع شراب به انگلستان را نیز به شرکت مذکور اعطا نمود.^۷ و از این تاریخ به بعد^۸ شرکت مذکور یعنی کمپانی خاورنزدیک دو قرن به تجارت با شرق اشتغال داشت.^۹

صادرات شرکت از انگلستان در درجه نخست منسوجات پشمی و مقداری مس و قلع و وارداتش به کشور شامل ابریشم خام و پنبه و پشم و ادویه و گیاهان دارویی و

۵. برای اطلاع از متن آن رجوع کنید به:

akl y ed ol .
id ,

۸. برای آگاهی بیشتر از تاریخ شرکت رجوع کنید به:

s ein e arly is oryo ele an o anylondon, A Wood A is oryo e
le an o any london.

کتاب اخیر مهم ترین کتاب درباره این موضوع به شعار می آید.

۹. مرکز کمپانی مذکور در انگلستان بود و در خارج از کشور سفیر انگلیس در قسطنطیه امور شرکت را سرپرستی می کرد. سفیر انگلیس مسئولیتی دوگانه داشت بدین معنی که وی از یک سو نماینده شرکت بود. و توسعه شرکت برای سفارت به دربار پیشنهاد می شد و حقوق خود را از شرکت دریافت می نمود. و از سوی دیگر نماینده حکومت انگلستان در دربار سلطان عثمانی نیز محسوب می شد. علاوه بر سفیر، چند کنسول و کسولیار نیز امور شرکت در حلب و اسکندریه و دیگر شهرهای حکومت عثمانی را سرپرستی می کردند. از سال ۱۶۰۵م به بعد تعیین و نصب کلیه کنسولها و معاونان آنان در تمام مناطق امپراطوری عثمانی نیز در صلاحیت شرکت مذکور قرار گرفت.

کشمکش بود.^{۱۰} البته ماده اصلی واردات شرکت را ابریشم خام تشکیل می‌داد.^{۱۱} ایران سرزمین اصلی تولید ابریشم بود و این ماده در مناطق شمالی، خصوصاً گیلان، به وفور تولید می‌شد. بازرگانان ارمنی نیز نقش واسطه میان شرکت انگلیسی و ایرانیان را ایفا می‌کردند، آنان منسوجات پشمی انگلیس را از حلب و قسطنطینیه به شمال ایران آورده با ابریشم خام معاوضه می‌کردند. بعد ابریشم را به مناطق مذکور می‌بردند و به کمپانی خاور نزدیک که آن را به اروپا صادر می‌کرد، مهربانی خواستند.

اتکاء شرکت مذکور به ابریشم ایران سبب شد که ایران در نظر کمپانی خاور نزدیک اهمیت و مقام خاصی کسب نماید، و از آن رو که قسمت اعظم صادرات شرکت مزبور را منسوجات پشمی انگلیسی تشکیل می داد و وارداتش ابریشم و پنبه و پشم بود که هر یک از آنها اهمیت اساسی در یکی از صنایع مهم انگلستان داشتند شرکت در نظر عموم از مقام و احترامی خاص برخوردار و مورد تقدیر مردم بود و به نظر می رسید فعالیتهای تجاری اش برخلاف فعالیتهای کمپانی هند شرقی منافع بسیاری برای صنایع انگلستان دارد.

اما تردید نیست که کمپانی هند شرقی از مهم‌ترین شرکت‌های انگلیسی‌ای بود که به تجارت مستقیم با شرق اقدام کرد، و نقشی بسیار خطیر در تاریخ سیاست و اقتصاد انگلستان بر عهده گرفت. لازم است در همین جا یادآور شویم که به دست همین شرکت بود که هندوستان جزوی از امیر اطهوری انگلستان گردید.

کمپانی هند شرقی در سال ۱۶۰۰ از ملکه الیزابت امتیاز انحصار تجارت را به دست آورد. البته ضعف دولت پرتغال در این زمان نیز عامل مهم تشویق و تحریض انگلستان برای ارتباط مستقیم با شرق از طریق دماغه امبدنیک بود.

قلمرو تجاري شركت شامل هندوستان و كشورهای پیرامون آن بود و صادرات شركت در درجه اول عبارت بود از منسوجات پشمی انگلیسي و در درجات بعد به ترتيب اهميت شامل مقادير كمی آهن، مس و قلع، و واردات شركت از شرق بيز عبارت

۱. برای اطلاع بیشتر از تجارت شرکت مذکور رجوع کنید به:

transa tions o f the Royal Astronomical Society

a person, Annals of Forestry, and a res, is ers and a i a ion, ondon

و برای سه سال پس از ۱۶۹۷م رجوع کنید به:

S a e o r a d e o rea ri ain y W i Wor ondon.

erald er e n lis Silk nd sry in e i een en ry , e n lis ls ori al
e iew ol , .

نویسنده توضیح داده است که در سال ۱۷۱۵ از ۴۶۵ عدل ابریشم خام که معمولاً انگلستان وارد می‌کرد ۲۵۰۰ عدل از خاورنزدیک و ۱۲۰۰ عدل از آیتالیا و چین و هندوستان تهیه می‌شد.

از انواع ادویه و ابریشم و پنبه و پشم و لاجورد و گیاهان دارویی بود.^{۱۲} فعالیت تجاری کمپانی هند شرقی به صورتی بود که سبب می‌گردید بهای وارداتش بسیار به شیراز صادراتش شود و سبب می‌گردید هر سال شرکت برای پرداخت بهای خریدهایش از بازارهای شرق مقادیر زیادی نقره و طلا خرج کند.

کمبود صادرات به نسبت واردات و صادر کردن نقره و طلا از کشور سبب شد که در قرون هفدهم و هجدهم کمپانی هند شرقی در داخل کشور مورد انتقاد شدید واقع شود. مکتب اقتصادی حاکم در آن زمان مرکانتیکیسم er an ilis بود. بنابراین نظریه اقتصادی، هدف اصلی از تجارت خارجی می‌باشد رشد صنایع ملی باشد و از این رو بر ازدیاد صادرات و تقلیل واردات و حفظ نقره و طلا در داخل کشور و عدم صدور آن به خارج تأکید بسیار می‌کرد.^{۱۳} شرکت به منظور اسکات مخالفان و متقدان خویش برای ازدیاد صادرات مصنوعات و محصولان انگلیس به ویژه منسوجات پشمی به جد کوشید منسوجات پشمی کالاهایی بودند که بخش عظیمی از ملت انگلیس به ماده اولیه و یا ساخت و تجارت آن اشتغال داشت و چندین قرن تشویق و حمایت صنایع نساجی از وظایف مهم علی و میهنی به شمار می‌رفت.^{۱۴}

مشکل کمپانی هند شرقی این بود که به سبب گرسیری بودن آب و هوای هندوستان و فقر مردم، تقاضای زیادی برای منسوجات پشمی وجود داشت^{۱۵} از این رو شرکت مذکور از آغاز تأسیس برای خروج از این تنگنا به سرزمینهای مجاور هندوستان روی آورد و در ایران راهی برای نجات از این تنگنا یافت، زیرا از یک سو برودت آب و هوا،^{۱۶}

al ris na, o er ia el a ions e ween ndia and n land, ondon,
W onnnin a . e rōw o n lis nd s ry and o er e in odern i es
a rid e, ol , li son, e ono i is ory o n land, ondon,
ol Pal on o , e end s trial e ol ion in e i een
en ry ondon, .

۱۴. برای اطلاع بیشتر از اهمیت صنایع نساجی در تاریخ انگلستان رجوع کنید به:

a es is o , A o re ensie is ory o e Woollen and Wors ed nd s ries olls
ondon, i son, e is ory o e Woollen and Wors ed nd s ries ondon,
i son e ono i is ory o n land ol
o inson, e rade o e as ndia o any ro a rid e.

۱۶. کمپانی هند شرقی از همان ابتدای کار در فروش منسوجات پشمی در هندوستان با دشواری مواجه بود. در سال ۱۶۱۴ مسئولان شرکت در لندن گزارشی از عاملان خویش در شرق دریافت کردند حاکی از اینکه ایران سرزمینی است که مناسب است برای فروش چین پارچه‌هایی مورد توجه قرار گیرد. زیرا ←

و از سوی دیگر عرف اجتماعی که اقتضا می کرد افراد متشخص لباسهای مرغوب و ضخیم به تن کنند سبب شد که ایران بهترین بازار منسوجات پشمی انگلیسی شناخته شود.^{۱۷} هنگامی که کمپانی هند شرقی فعالیت خود را برای صدور منسوجات انگلیسی به ایران آغاز کرد پیش اپیش چنین پارچه هایی از طریق شام (سوریه) عملأ راه خود را به مناطق شمالی ایران گشوده بود و، چنانکه پیش از این گفتیم، بخشی از منسوجات پشمی که کمپانی خاور نزدیک به مناطق مختلف امپراطوری عثمانی وارد می کرد، برای معاوضه و مبادله با ایریشم خام به ایران حمل می شد و این بدان معناست که هرگونه توفیقی در فروش منسوجات پشمی در ایران توسط کمپانی هند شرقی تا حدودی به زیان کمپانی خاور نزدیک تمام می شد.

در واقع کمپانی خاور نزدیک حتی پیش از اینکه کمپانی هند شرقی تجارت خود را با ایران آغاز کند دریافته بود که شرکت مذکور قدم به میدان رقابت با شرکت شان می گذارد. در سال ۱۶۰۵ رکودی در فعالیتهای کمپانی خاور نزدیک مشاهده شد که شرکت این رکود را نتیجه از دیاد واردات ادویه و ایریشم به بازارهای انگلستان توسط کمپانی هند شرقی دانست^{۱۸} در حالی که کمپانی هند شرقی از سال ۱۶۱۶ است که عملأ به تجارت با ایران اقدام کرد. اما نارضایی کمپانی خاور نزدیک و اعتراضات خصوصاً پس از اینکه کمپانی هند شرقی در سال ۱۶۲۲ بذرعباس را در خلیج فارس مرکز اصلی فعالیت شرکت در ایران قرار داد و کثیفی از سال ۱۶۲۵ تجارت با بهره رانیز آغاز کردند و شرکت موفق شد سالانه مقادیر زیادی منسوجات پشمی به ایران بفروشد و در خرید ایریشم ایران و صدور آن به انگلستان با کمپانی خاور نزدیک به رقابت برخیزد، بالا گرفت و کمپانی هند شرقی را متهم کرد که تجارت اخیر در منطقه خلیج فارس و ایران چیزی جز تجاوز به قلمرو تجاری کمپانی خاور نزدیک نیست و علاوه بر این به مخالفان اقتصادی کمپانی هند شرقی پیوست و شرکت مذکور را مورد انتقاد قرار داد که تجارت شرکت ایرانی از این مقصود نیست.

→ فصل زمستان در این کشور (ایران) نزدیک به شش ماه استمرار دارد و در این مدت مردان و زنان و اطفال پارچه های پشمی زیادی مصرف می کنند. رجوع کنید به:

A Saldan a, Sele ions ro Sa e Pa ers, o ay, e ardin e as ndia o anys
onne ion Wi e Persian l, wl a s ary o ens , , ll
ndia i e, arine e ords, ol A s . e or on e o ar e o Ara ia
and Persia y Sa le ones y and ar ord o nes

در این گزارش سلیقه پوششی فرد متشخص ایرانی توصیف شده، و نویسنده گزارش توضیح داده که تنها پارچه های انگلیسی است که مناسب ذوق و سلیقه ایرانی است.

در این هنگام کمپانی هند شرقی به دفاع از فعالیتهای تجاری خویش برخاست و به تخطه دلائل متقدان و مخالفان پرداخت و تأکید کرد که تجارت‌ش دارای منافع عمده‌ای برای کشور است و تنزل نرخ کالاهای شرقی (وارزانی آنها) در بازارهای انگلستان بر اثر کثیر واردات شرکت است و این افتخار برای این مؤسسه کافی است که از میدان رقابت با دیگر اروپاییان در تجارت با مشرق زمین پیروز بیرون آمده است.^{۱۹}

و حتی ادعای بالاتری مطرح کرد و مدعی شد که ادامه فعالیتهای تجاری اش با شرق نه تنها به زیان کسی نیست بلکه بهترین ضمانت برای بقای کمپانی خاورنزدیک نیز هست! و عقب نشینی کمپانی هند شرقی از عرصه تجارت با هندوستان و منطقه خلیج فارس نسبت خواهد شد حاکمیت تجارت در این عرصه در اختیار هلندیها قرار گیرد و این امر سبب خواهد شد که آنها نیرو و نفوذی کسب کنند تا بتوانند در بسیاری از نقاط دیگر به ویژه در دریای مدیترانه که قلمرو تجاری کمپانی خاور نزدیک است نیز انگلیسیها را از دور خارج سازند.^{۲۰}

البته مجادله دو شرکت رقیب ناشی از اتحاد سیاست توسعه طلبانه کمپانی هند شرقی در دو دهه اخیر قرن هفدهم در تجارت با ایران بود. در آن زمان سر جوزیه چانلد Sir ilde osia در رأس شرکت قرار داشت. نامبرده از شخصیت‌هایی است که در تاریخ این شرکت نقش مهمی ایفا کرده‌اند. وی از زمانی که ریاست این مؤسسه به او سپرده شد، با رغبتی تمام، بر توسعه تجارت شرکت خصوصاً با ایران مصمم شد.^{۲۱} او معتقد بود که در ایران، به ویژه مناطق شمالی آن، امکانات بسیاری برای ازدیاد فروش پارچه موجود است زیرا مناطق شمالی ایران پیوسته مقادیر زیادی از پارچه‌های انگلیسی که کمپانی خاورنزدیک همه شرق سراسر می‌کرد وارد می‌کنند.

در اعمال سیاست جدید کمپانی هند شرقی در سال ۱۶۹۱ مقادیر بسیاری از منسوجات پشمی همراه دستور العملهای مؤکدی برای نماینده و عامل شرکت در آنجا ارسال کرد تا از هیچ کوششی برای فروش پارچه‌های ارسالی دریغ نکند و همچنین عامل خویش را مأمور کرد که برای نظارت بر فروش منسوجات پشمی در اصفهان (پایتخت آن

n, A is or o rade ro n land no e as ndies, ondon,

مؤلف این جوابیه از شخصیت‌های بر جسته در تاریخ کمپانی هند شرقی و کتابش به خوبی نمایانگر دیدگاه اقتصادی شرکت است و از بهترین کتبی است که در دفاع از منافع شرکت نگارش یافته است.

A alendar o e or ines o e as ndia o ord,

۲۱. این رغبت بعد از انقلاب کراتول در سال ۱۶۸۸ بیشتر شد، علت اصلی این امر موضعگیری غیردوستانه دولت انقلابی جدید نسبت به کمپانی بود، چون کمپانی با دولت قبلی گرایش داشت دریافت با افزایش صادرات خود می‌تواند رضایت دولت جدید را جلب کند و در نتیجه بر اتفاقات و آراء عمومی تأثیر بگذارد.

وقت ایران) شخصاً به آنجا برود، و همچنین شرایط لازم را برای اسکان تعدادی از جوانان انگلیسی که شرکت برای آموزش زبان فارسی و ارمنی قصد اعزام آنها به ایران را دارد، فراهم سازد تا افراد مذکور در آینده شایستگی لازم برای اداره امور شرکت در آن سامان را کسب نمایند.^{۲۲}

کمپانی هند شرقی معتقد بود که جلب اعتماد تجار ارمنی و همکاری آنان با شرکت عوامل مهمی در موفقیت این سیاست جدید خواهد بود. در واقع فعالیت و توفیق تجاری آنان وسلطشان بر تجارت حلب و ایران و هندوستان و منطقه خلیج فارس تجار انگلیس را به اعجاب واداشته و شرکت را به همپیمانی با ارمنیان ترغیب کرده بود، و از این رو در سال ۱۶۹۰ م برای جلب همکاری آنان اجازه داد که کالاهای خود را با کشتیهای شرکت از بندرعباس به اروپا حمل کنند.^{۲۳} سپس برای اینکه آنها ابریشم ایران را برای مبادله با پارچه‌های کمپانی خاور نزدیک به حلب حمل نکنند^{۲۴} تمامی مساعی خود را برای راضی کردن شان به حمل ابریشم گیلان به اصفهان (پایتخت ایران) و مبادله آن با منسوجات کمپانی هند شرقی به کار گرفت.

تردید نیست که سیاست تجاری جدید کمپانی هند شرقی به منظور نابودی کامل تجارت کمپانی خاور نزدیک در ایران اتخاذ شده بود. کمپانی هند شرقی از موقعیتی برخوردار بود که می‌توانست در میدان رقابت با کمپانی خاور نزدیک پیروز شود زیرا هزینه انتقال منسوجاتی که توسط کمپانی هند شرقی از طریق دریا مستقیماً به بندرعباس و از آنجا به شمال ایران حمل می‌شد کمتر از هزینه انتقال منسوجاتی بود که توسط کمپانی خاور نزدیک به حلب و یا سایر شهرهای امپراطوری عثمانی وارد و از آنجا به ایران برده می‌شد.^{۲۵}

همچنین منسوجات کمپانی هند شرقی بدون پرداخت هرگونه عوارض به بندرعباس وارد می‌شد در حالی که کمپانی خاور نزدیک برای وارد کردن منسوجات خویش به هر یک از بنادر امپراطوری عثمانی ملزم به پرداخت عوارض بود.^{۲۶} این امکانات سبب

r e, Annals o e ono ra le as ndia o any ondon, . ol , P

ori er a e eer o e Persian l, an and enral Ara ia, ndia, . ol , Par,

P id r e, ol , P

۲۶. معافیت کمپانی هند شرقی از پرداخت عوارض بر کالاهای وارداتی خویش در بندرعباس در اصل به توافق سال ۱۶۲۲ میان ایران و انگلستان برای حمله به هرمز و آزاد کردن آن از دست پرتغالیها مربوط است. بنابراین توافق چنانچه انگلستان در این عملیات نظامی بر ضد پرتغالیها موفق می‌شد در عوض از پرداخت عوارض ورود کالا معاف می‌گردید. انگلستان، حتی هنگامی که هرمز را ترک نمود و بندرعباس را به عنوان مرکز اصلی تجارت خویش در خلیج فارس برگزید، این امتیاز را برای خود محفوظ نگه داشت: رجوع کنند به:

می شد که کمپانی هند شرقی بتواند منسوجات خویش را با نرخی ارزانتر از نرخی که معمولاً کمپانی خاور نزدیک کالای خود را می فروخت، عرضه نماید. علاوه بر اینها، کمپانی خاور نزدیک در موقعیتی به غایت بحرانی به سر می برد زیرا زحمات و دشواریهای جنگ انگلیس و فرانسه در آن زمان گربیانگیر ناوگان شرکت و فعالیتهای تجاری اش در دریای مدیترانه شده بود. خسارت شرکت مذکور در سال ۱۶۹۳ م با بت کشتی و محموله تجاری که توسط فرانسویها از دست داد به بیش از نیم میلیون پوند بالغ می شد. با این زیان هنگفت معلوم بود که شرکت مذکور سالهای متعددی تواند تقاضای بازارهای خود را در شرق با منسوجات و دیگر کالاهای خویش برآورد.^{۷۷}

این زیان هنگفت، کمپانی هند شرقی را بر تصمیم خود به طرد شرکت رقب از بازار ایران تحりض کرد. چایلد اخبار این شکست را با سرور تمام پسی می گرفت که این شکست، تجارت کمپانی خاور نزدیک را نه فقط در ایران بلکه در سراسر امپراطوری عثمانی نیز نابود کند تا کمپانی هند شرقی جایگزین آن شود.^{۷۸}

در سال ۱۶۹۳ م حکومت انگلستان امتیاز تجاری کمپانی هند شرقی را تجدید کرد، اما این بار ماده ای جدید به امتیاز نامه مذکور افزوده شده بود که شرکت را هر سال به صدور مصنوعات انگلیسی به ارزشی بالغ بر صد هزار پوند ملزم می کرد.^{۷۹} اعمال این نظر، خود موجب تشویق شرکت به پیشبرد سیاست تجاری توسعه طلبانه اش گردید، و در همین سال شرکت مقادیر بسیاری از منسوجات پشمی را با دستور العمل زیر برای عاملان خویش به ایران فرستاد:

۱. جمع آوری هرجه بیشتر ابریشم خام
۲. افزایش عده کارگزاران شرکت در ایران و رساندن کادر اداری به ده کارگزار
۳. شرکت یک مرکز تجاری دائمی در اصفهان اختیار کند.
۴. عامل شرکت در ایران در انتخاب اینکه مرکز اصلی شرکت بندرعباس باشد یا اصفهان مختار است.

همچنین شرکت بار دیگر از عاملان خود خواست که کارگزاران به منظور کسب صلاحیت لازم برای اجرای وظائف تجاری خود، تحت تعلیم قرار گیرند، و توصیف کرد که افراد مبتدی دوره تعلیماتی خود را در خانه تجار ارمنی در اصفهان بگذرانند.^{۸۰} شرکت در دستور العمل بعدی به عامل خویش مذکور شد چنانچه شرکت مدیرانه اداره

شود راه دشوار تجارت ابریشم بین حلب و ایران به جنوب متقل خواهد شد و ممکن است در آینده نزدیک اصفهان به مرکز تجارت ابریشم تبدیل شود. مسئولان شرکت تصریح کردند که: «لازم است ابریشم خریداری شده در اصفهان کلاً به بندرعباس متقل و از آنجا به اروپا ارسال شود این کار سبب می‌شود که کمپانی هند شرقی از عوامل افزایش دریانوردی و درآمد ملی به شمار آید. از این رو لازم است برای فروش هرچه بیشتر منسوجات پشمی که سابقاً شرکت به ایران ارسال کرده کلیه تدبیر لازم به عمل آید تا شرکت بتواند در سالهای آینده مقادیر بیشتری از این گونه منسوجات صادر نماید و تنها از این طریق است که شرکت می‌تواند تعهدات جدید خود را که در امتیازنامه جدید به آن تصریح شده به انجام رساند.^{۳۱}

فعالیتهای کمپانی هند شرقی تأثیر منفی سنگینی بر کمپانی خاور نزدیک گذاشت و در سال ۱۶۹۶م یکی از تجار شرکت اخیر در حلب نامه‌ای به لندن فرستاد و نوشت: «کمپانی هند شرقی مقادیر زیادی از منسوجات خود را به ایران فرستاده به حدی که تجارت این شهر (حلب) نابود خواهد شد و ما به زودی ناگزیر به ترک تجارت و بازگشت به وطن خواهیم شد» و اضافه کرد که: «کمپانی هند شرقی توانسته است بازار ایران را از منسوجات خود پر کند در حالی که این بازار سابقاً از میر و حلب تأمین می‌شد»^{۳۲} و در نامه‌ای دیگر نوشت: «تجارت انگلیس در ترکیه در آستانه تعطیل شدن است»^{۳۳} اما «کمپانی خاور نزدیک» دست روی دست نگذاشت بلکه به شدت افکار عمومی و حکومت انگلستان را علیه شرکت رقیب با این سخن برانگیخت که «کمپانی هند شرقی که برای کالاهای خود بازار مناسبی در هندوستان نیافته به ایران روی آورده است، یعنی به کشوری که سابقاً تقاضای بازارش توسط منسوجات ما که به قسطنطینیه و ازمیر و خصوصاً به حلب صادر می‌کردیم تأمین می‌شد».^{۳۴}

هیاهوی کمپانی خاور نزدیک و اعتراضاتش بی‌نتیجه نبود و حکومت انگلستان شکایتش را پذیرفت و بررسی اختلاف دو شرکت را به کمیسیون ویژه‌ای ارجاع کرد. کمیسیون مذکور در سال ۱۷۰۰م صدور منسوجات پشمی را توسط کمپانی هند شرقی بیش از مقداری که سابقاً به ایران صادر می‌کرد، مصنوع ساخت^{۳۵} اما در واقع دلیلی براینکه شرکت مذکور این دستور را پذیرفته و به آن عمل کرده باشد در دست نیست. به هر حال علی‌رغم هیاهویی که سیاست تجاری توسعه طلبانه کمپانی هند شرقی برانگیخت و علی‌رغم بذل مساعی بسیار شرکت برای توفیق این سیاست نتیجه مطلوب

[۱۴۷-۲]

سیاست
پرتابل جامع علوم انسانی

سیاست

پرتابل جامع علوم انسانی

حاصل نشد زیرا زیان سال ۱۶۹۳ م کمپانی خاورنزدیک چنانکه چاپلر آرزو می‌کرد خیلی سنگین نبود و شرکت مذکور به سرعت خسارات را جبران کرد و چیزی نگذشت که بازارهای شرق از کالاهای کمپانی خاور نزدیک پر شد و سیلی از منسوجات انگلیسی از حلب به ایران سرازیر گشت، در نتیجه بازار ایران از منسوجات انگلیسی اشبع شد و این امر به رقابت شدید دو شرکت و تنزل نرخ پارچه انجامید و هر دو شرکت زیان سنگینی را متحمل شدند.^{۲۶}

کوشش‌های کمپانی هند شرقی در همپیمانی با تجار ارمنی چندان موفقیت‌آمیز نبود. زیرا در واقع منافع این گروه در تجارت با حلب بسیار گسترده‌تر از آن بود که مستولان کمپانی هند شرقی می‌پنداشتند. از سال ۱۶۹۳ م عاملان شرکت در همراهی و هم‌دلی ارمنیان با کمپانی هند شرقی اظهار تردید کردند و در سال ۱۶۹۵ م کارگزاران شرکت ادعا کردند که برخی از تجار ارمنی در امر مبالغه منسوجات کمپانی هند شرقی با ابریشم اشکالتر اشی می‌کنند.^{۲۷} در یک مورد کارگزار شرکت شدیداً از اعمال برخی از تجار ارمنی چنان ناراحت شد که سرپرست شرکت در بندرعباس شخصاً برای حل اختلاف به اصفهان آمد. بالاخره کار به جایی رسید که برخی از تجار ارمنی کوشیدند حکومت ایران را به منع صدور ابریشم از بندرعباس راضی سازند.^{۲۸}

واضح است که دفاع جدی کمپانی خاورنزدیک از منافع خود در ایران و مقابله با تعریض کمپانی هند شرقی و ناکامی شرکت اخیر در جلب تجار ارمنی به صف کمپانی هند شرقی از عوامل اساسی ناکامی سیاست تجاری است (که) چایلد در ایران بنیان نهاد علاوه بر این، کمپانی هند شرقی شور و شوق خود را برای در اختیار گرفتن بازار ایران به سبب استمرار آشوب و عدم ثبات اوضاع در این کشور از دست داده بود، و چه بسا سختگیری حکومت ایران نسبت به شرکت نیز مانع از فروش منسوجات پشمی شرکت می‌شد، از سوی دیگر، مؤسسه مذکور با پیشرفت تولید ابریشم در ناحیه بنگال هندوستان دیگر چندان نیازی به ابریشم ایران نداشت چون این کالا بسیار ارزانتر از ابریشم ایران توسط کمپانی هند شرقی در بازارهای انگلیسی به فراوانی عرضه می‌شد.^{۲۹}

اتکاء ناچیز کمپانی هند شرقی به بازار ایران، ممتازه این شرکت با کمپانی خاورنزدیک را محدود ساخت و وضع دو شرکت نسبت به یکدیگر به حالت پیش از سال ۱۶۹۰ م بازگشت و تا نیمه قرن هیجدهم به همین شکل ادامه یافت، اما در همین

زمان رقیب جدیدی برای هر دو شرکت ظهرور کرد که کمپانی روسیه نام داشت. چنانچه پیش از این گفتیم کمپانی روسیه از آغاز تأسیس در نیمه قرن شانزدهم برای فتح باب تجارت بین ایران و اروپا از طریق روسیه کوشیده بود اما کلیه مساعی شرکت با شکست مواجه شد و در پایان قرن هفدهم شرکت نامبرده مجدداً به تجارت با ایران تمایل یافت و از حکومت انگلستان این تقاضا را به سبب آنکه به نابودی تجارت کمپانی خاورنزدیک منجر خواهد شد نذیرفت.^{۲۰} اما مدتی بعد این برنامه شرکت رونق و اهمیت یافت زیرا پظرکیر و جانشینانش مناسبات تجاری روسیه و انگلستان را تشویق می‌کردند. در سال ۱۷۳۴ م معاهده‌ای تجاری میان حکومت انگلستان و روسیه معقد شد که یکی از مواد آن چنین بود: حکومت روسیه به تجار انگلیسی اجازه می‌دهد که کالاهای خود را از انگلستان به ایران و بالعکس، از طریق روسیه، حمل کنند^{۲۱}، تجار انگلیسی مقیم روسیه برای استفاده از این معاهده اقدام کردند و به منظور کسب اطلاع از اوضاع اقتصادی ایران گروهی را بدانجا گسیل داشتند. از میان افراد اعزام شده به ایران، یکی از ماجراجویان انگلیسی موسوم به کاپیتان جان التون on on مشهور است. این مرد در سال ۱۷۳۹ م با رضاقلی میرزا ملاقات کرد. وی پیر کشورگشای مشهور ایرانی نادرشاه پادشاه آن وقت ایران بود. التون موفق شد برخی از امتیازات تجاری را که انگلستان توقع داشت از وی به دست آورد.^{۲۲} التون در سال ۱۷۴۰ م به روسیه بازگشت و امکانات بسیاری را که برای توسعه تجارت انگلیسی با ایران وجود داشت برای تجار انگلیسی، در پظرزبورگ تشریح کرد، و در این موضوع یادداشت جالبی برای ادوارد فینچ dward in سفیر انگلستان در روسیه فرستاد. در آن یادداشت اهمیت اقدام به این تجارت و فوائد بسیاری که نصیب انگلستان خواهد شد، خصوصاً آنچه را که به فروش منسوجات پشمی انگلیسی در مناطق شمالی ایران مربوط می‌شد، توضیح داد و تأکید کرد که «ایرانیان همگی، از شریف و وضعی، منسوجات گرانقیمت پشمی انگلیسی را بر منسوجات ارزان ابریشمی کشور خود ترجیح می‌دهند و فی المثل مطلقاً جورابی جز جوراب پشمی نمی‌پوشند». التون همچنین یادآور شد که شهر مشهد (پایتخت نادرشاه) نه تنها به عنوان یکی از مناطق مهم مصرف منسوجات پشمی، بلکه به عنوان مرکز مهم توزیع این گونه منسوجات به بخارا و کابل و قندھار و هندوستان و تبت نیز از اهمیت فراوان برخوردار است.

i son, e ono i is ory, o n land ol , P
anway An is ori al A o n o e ri is trade o er e as ian sea wi a o rnal
o ra els ro sia in o Persia e ondon, ol . PP
a k ar, adir S a ondon. P . . anway, PP

علاوه بر این، هزینه انتقال منسوجات به مناطق یادشده از طریق روسیه از هزینه انتقال آنها از طریق معمول که مورد استفاده کمپانی هند شرقی و کمپانی خاور نزدیک قرار می‌گیرد، کمتر است. التوں تأکید کرد علاوه بر منافع حاصله از فروش منسوجات پشمی در ایران، می‌توان ابریشم را به لندن فرستاد. مسئولان کمپانی روسیه به محض اطلاع آن را در برنامه کار خویش قرار دادند و به انجامش مصمم شدند.^{۴۳} در این موقع کمپانی هند شرقی و کمپانی خاور نزدیک به دفاع از تجارت‌شان در مقابل این تهدید جدید برخاستند، و خصوصاً واکنش کمپانی خاور نزدیک بسیار شدید بود. کمپانی روسیه برای وصول به راه حلی مرضی‌الطرقین در باب این موضوع گفت‌وگو با کمپانی خاور نزدیک اقدام کرد ولی مذاکرات به نتیجه‌ای نرسید، و سرانجام در سال ۱۷۴۱ مجلس انگلستان علی‌رغم مخالفت شدید کمپانی خاور نزدیک اجازه تجارت با ایران را به نفع کمپانی روسیه صادر کرد.^{۴۴} شرکت مذکور فعالیت تجاری خود را آغاز و مرکزی تجارتی در مشهد تأسیس کرد. منسوجات شرکت به نواحی مختلف شمال و مرکز ایران صادر می‌شد.

اما واکنش کمپانی هند شرقی در برابر شرکت مذکور خفیفتر بود از آن‌روکه فعالیت تجاری‌اش خصوصاً در شمال ایران تقلیل یافته بود، زیرا هرج و مرج و آشوب سیاسی ناشی از هجوم افغانها به ایران که (که در سال ۱۷۲۲ رخ داد) مانع بزرگی برای فعالیتهای تجاری بود به طوری که شرکت در سال ۱۷۳۵ مرکز خود را در اصفهان تعطیل کرد.^{۴۵} علاوه بر این شرکت از مدتی پیش خرید ابریشم از ایران را متوقف کرده بود. با اعتماد کامل به ابریشم بنگالی تقاضای بازارهای خود را در اروپا برآورده ساخت.^{۴۶} و جایگزین ابریشم ایران شده بود.^{۴۷} این کالا خارج از عرصه رقابت کمپانی روسیه بود زیرا مرکز تجارت این نوع پشم یعنی پشم کرمان نسبتاً به خلیج فارس نزدیک و از مراکز فعالیت کمپانی روسیه دور بود و عملاً برای شرکت مذکور دشوار بود که قلمرو تجارت آن را به شمال منتقل سازد.

id

Wood, P

ndia i e, a ory e ords, Persia and e Persian l, o roon iary, ar .

Sin a, ono i is ory o en al. al a, .
۴۸. آنچه که به عنوان پشم کرمان معروف شده بود چیزی جز موی بز نبود که در انگلستان به عنوان ماده‌ای مناسب ساخت کلاه شهرت داشت. برای اطلاع بیشتر از تجارت پشم کرمان رجوع کنید به: Will rne, rien al o er e, ondon, , ol . A aynal, A P iloso i al and Poli i al is ory o eSe le en s and trade o c ro cansin e as and Wes nd, ondon, , ol , P

هرچه بود کمپانی هند شرقی در مقابل تعرض کمپانی روسیه کاملاً آرام نشست و به محض اینکه منسوجات شرکت مذکور به ایران رسید، کمپانی هند شرقی نیز در تابستان ۱۷۴۲ مراکز خود را در اصفهان بازگشایی کرد^{۵۹}، و عامل شرکت نوشت که فعالیت مجدد مرکز اصفهان فروش منسوجات پشمی کمپانی روسیه را در این شهر محدود ساخته^{۶۰} و به رؤسای خود پیشنهاد کرد که شرکت متبععش مرکزی تجاري در مشهد افتتاح کند. این پیشنهاد پذیرفته شد و گامی در مسیر شکست برنامه‌های کمپانی روسیه به شمار آمد.^{۶۱}

به هر حال موقیت کمپانی روسیه محدود بود زیرا برنامه‌هایش از آغاز با دشواری‌های بسیاری مواجه بود که مهم‌ترین آنها اعمال خودسرانه‌های اتون بود. وی به محض ورود به ایران بنا به تقاضای نادرشاه به اندازه‌گیری ساحل جنوب شرقی بحر خزر (دریای مازندران) پرداخت. به این کار هم اکتفا نکرد بلکه به خدمت شاه درآمد و مأموریت ساختن ناوگان دریایی ایران در بحر خزر هم را به عهده گرفت.

حکومت روسیه اجرای این طرح را تهدیدی مستقیم بست به خود به حساب آورد و
به حکومت انگلستان اعتراض کرد و خواست که کارال-ton موقوف شود. کمپانی روسیه
هرگونه ارتباط بین شرکت و ساخت ناوگان دریایی ایران در بحر خزر را انکار کرد، و
افزود که به اعتقاد این شرکت، اخبار رسیده درباره اعمال ton خالی از اغراق نیست.^{۵۲}
توضیحات شرکت مذکور، حکومت روسیه را قانع نساخت و این حکومت همچنان به
اعتراض خود ادامه داد به حدی که شرکت ناگزیر شد برای اطلاع کامل از کم و کیف را به
موضوع جان هانوی اخبار on ay ایران اعزام کند^{۵۳} فرستاده شرکت صحت
مربوط به پیوستن ton به خدمت نادرشاه و اقدام وی به ناوگان دریایی برای وی را تأیید
کرد علاوه بر این، فرستاده شرکت هرچه کوشید ton را به ترک خدمت به نادرشاه وادرار
سازد توفیقی نیافت^{۵۴} هنگامی که ton ساخت نخستین کشته را برای نادرشاه به انجام
رساند ناخشنودی حکومت روسیه و اعتراضاتش اوچ گرفت.^{۵۵} و سرانجام صبر
حکومت روسیه پایان یافت، و در سال ۱۷۴۶م کلیه امتبازاتی که ضمن معاهده سال
۱۷۳۴م به تجار انگلیسی برای تردد کالاهایشان به ایران از طریق روسیه اعطای شده بود
ملغی ساخت و از جمیع تجار انگلیسی مقیم روسیه خواست که فوراً حساب خود را با
ایران تسویه کنند و آن دسته از تجار که در ایران اقامت دارند، در صورتی که به ادامه

تجارت با روسیه مایل باشند، باید بی‌درنگ ایران را ترک کنند.^{۵۶} و بدین ترتیب برنامه کمپانی روسیه برای تجارت با ایران به پایان رسید.

شاید آخرین منازعه شرکتهای انگلیسی در سرزمین ما و کشورهای همسایه منازعه‌ای باشد که در دهه هفتم قرن هجدهم میان کمپانی هند شرقی و کمپانی خاور نزدیک درگرفت. این منازعه ناشی از ازدیاد نفوذ کمپانی هند شرقی در ولایت بغداد (عراق کنونی) بود که منافع کمپانی خاور نزدیک را تهدید می‌کرد، زیرا پس از مرگ نادرشاه در سال ۱۷۴۷م استمرار بی ثباتی و آشوب در بندرعباس و نواحی نزدیک به آن، مسئولان کمپانی هند شرقی را به انتقال مرکز اصلی شرکت از بندرعباس به بصره ناگزیر ساخت و این انتقال در سال ۱۷۶۳م انجام گرفت.^{۵۷} در این زمان کمپانی هند شرقی ضمن اشتغال به فعالیتهای تجاری، در واقع، از یک مؤسسه تجاری صرف به یک سازمان سیاسی قدرتمند که سرنوشت قسمت اعظم شبه قاره هند را در اختیار داشت تغییر ماهیت داده بود و این در روش و رفتار کارگزاران شرکت در شرق تأثیری عمیق نهاده و سبب خود باوری و بلند پروازی آنان شده بود. سیاست آنان در بصره نیز ناشی از چنین حالتی بود. از این رو به محض اینکه عامل شرکت در بصره استقرار یافت.^{۵۸} برای کسب امتیازات جدیدی که متضمن نفوذ سیاسی و تجاری شرکت در این بندر باشد کوشش خود را آغاز کرد، و از سلطان عثمانی خواست که نماینده شرکت را به عنوان کنسول انگلیس در بصره به رسمیت بشناسد در حالی که، پیش از این، عامل شرکت در منطقه خلیج فارس هیچ عنوانی بجز کارگزار کمپانی هند شرقی نداشت. همچنین در خواست کرد که بندر بصره به عنوان بندری مشمول امتیازات مصونیت کنسولی تلقی شود زیرا با اینکه مرکز دائمی کمپانی هند شرقی در بصره از سال ۱۷۲۳م تأسیس شده بود ولی بندر مذکور تا آن زمان رسماً مشمول این حق شناخته نشده بود.^{۵۹}

نماینده شرکت این تقاضاها را توسط هانری گرینویل *Henry Greenwell* سفير انگلیس در قسطنطینیه به سلطان عثمانی تقدیم داشت. پس از مذاکرات طولانی که به دشواری انجام گرفت و برای کمپانی هند شرقی هزینه‌های زیادی دربر داشت سفير انگلیس به

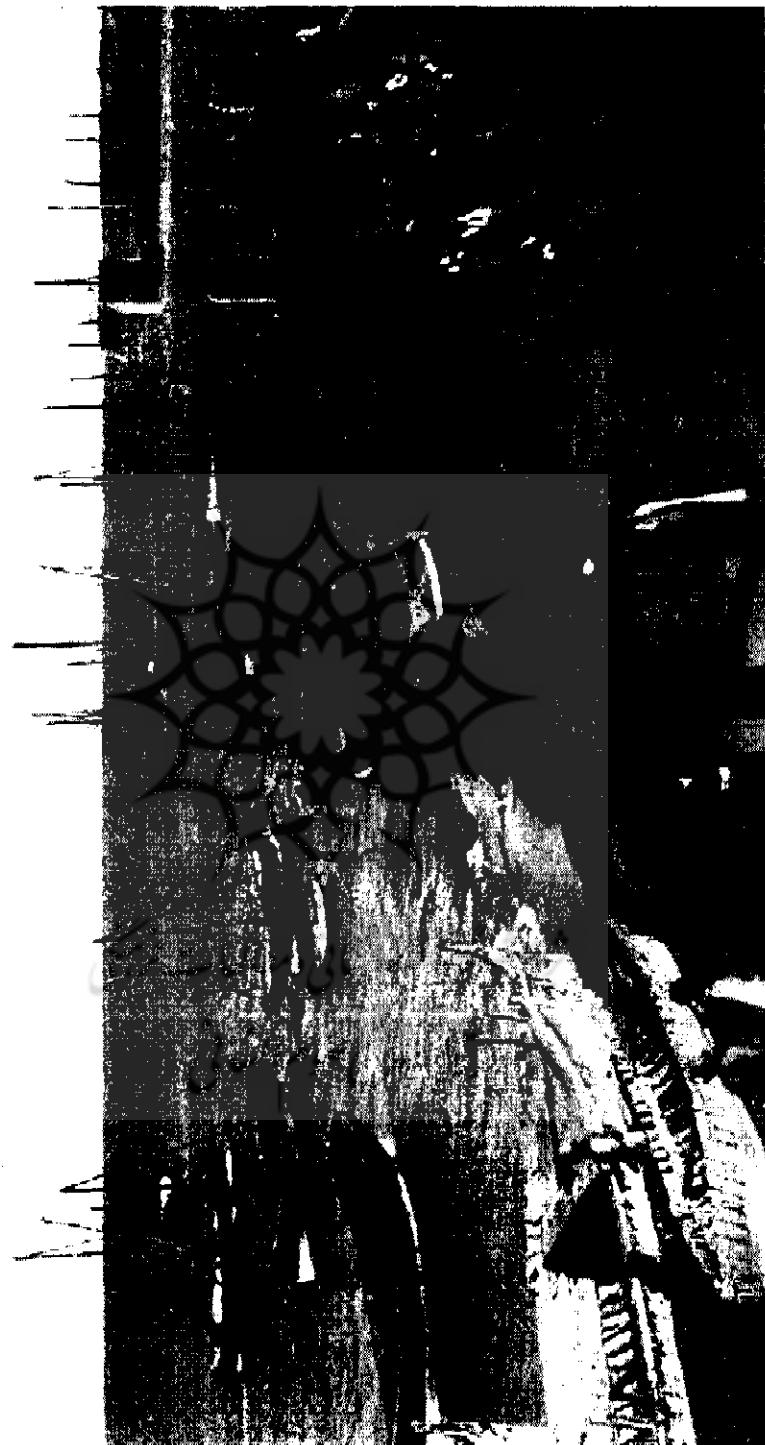
id

۵۷. برای اطلاع بیشتر از تحولات اوضاع خلیج فارس پس از مرگ نادرشاه در سال ۱۷۴۷م رجوع کنید به: *A diplomatic history of Persia, 1713-1834*, by Sir Richard Pococke, 1757, pp. 11-12.

۵۸. *id., p. 11*; *ibid., p. 12*.

۵۹. این گونه معاهدات تجاری که دول اروپا با کشورهای آسیایی و آفریقایی منعقد ساختند موجب شد که اروپاییان امتیازات منطقه‌ای ویژه‌ای در این کشورها به دست آورند:

...in the year 1723, the English obtained a monopoly of the Persian silk trade. *ibid., p. 12*.

اخذ حق «مصطفیت کنسولی»^۱ از سلطان عثمانی توفیق یافت. به موجب این امتیاز، عامل کمپانی هند شرقی به عنوان کنسول انگلیس در بصره و بصره به عنوان بندری مشمول امتیازات (مصطفیت کنسولی) به رسمیت شناخته شد.^۲ سفیر این امتیازنامه را برای عامل شرکت به بصره فرستاد و با آن نامه‌ای همراه کرد که در آن خدمات خود را برای حصول این امتیازات تشریع و آرزو کرده بود که این امتیازات برای شرکت منافع چشمگیری به بار آورد.^۳ با اینکه این امتیازنامه حاوی امتیازات تجاری جدید و مهمی نبود اما از اهمیت سیاسی خاصی برخوردار بود زیرا برای نخستین بار عامل کمپانی هند شرقی علاوه بر اینکه نماینده شرکت در منطقه خلیج فارس بود نماینده حکومت انگلستان نیز به شمار می‌رفت! این امر سبب تقویت موضع عامل شرکت و از دیاد اعتبار وی در نظر مقامات عثمانی در ولایت بغداد می‌شد و در نتیجه، این امر خود سبب تشدید نفوذ انگلستان در این ولایت می‌گردید. می‌توان گفت ضعف حکومت عثمانی در بصره نیازش به مساعدت انگلستان علاوه بر این امتیاز نامه در تشدید نفوذ این کشور تأثیر داشت. نیز ضعف حکومت عثمانی ناشی از نیرومند شدن قبیله کعب به ریاست شیخ سلمان بود که دائمًا بصره را تهدید می‌کرد. در واقع ترکها از سال ۱۷۶۳-۱۷۷۳ م برای دفاع از بصره در برابر ناوگان نیرومند قبیله کعب کاملاً به ناوگان کمپانی هند شرقی متکی بودند.^۴ و این امر به صورت بی سابقه‌ای به از دیاد نفوذ انگلستان منجر شد و باعث گردید کارگزاران کمپانی هند شرقی به دخالت در امور ولایت بغداد تشویق شوند. کارگزاران شرکت قصد داشتند از قبل این اوضاع به تحکیم موقعیت مرکز تجاری خویش در ولایت بغداد بپردازنند. یک نمونه از این سیاست کارگزاران کمپانی هند شرقی آنان است در سال ۱۷۶۴ م در کار خطر انتخاب والی و کوشش برای مانع تراشی در مسیر تجاری بغداد که از صحرای بادیه الشام می‌گذشت کمپانی خاورنزدیک در آنجا منافع حیاتی داشت.

پس از عزل علی پاشا در سال ۱۷۶۴ م و خالی ماندن مقام پاشایی، عامل کمپانی هند شرقی نزد سلطان عثمانی در امر تعیین والی وساطت کرد که محمد کهیه به عنوان والی بغداد نصب گردد، و یا بصره از ولایت بغداد جدا شود و به صورت ولایتی مستقل درآید. وی معتقد بود که در صورت نخست، والی جدید خدمت شرکت را به خود از یاد نخواهد برد؛ و در صورت دوم، انگلستان می‌تواند بر سلطه خویش برآمود بصره بیفزاید.

^۱ a ory e ords, Persia and e Persian ۱, ol id. e er ro ren ille o e as ndia o anysa en a asra , A ril .
^۲ ۶۲. برای اطلاع بیشتر درباره نقش مهم قبیله کعب در تاریخ منطقه خلیج فارس در همین زمان، رجوع کنید A in, a ers به:

ولی عامل شرکت در کار خود موفق نشد، و سلطان عثمانی عمر پاشا را به عنوان والی بغداد و همچنین بصره نصب کرد.^{۴۳} عامل شرکت پس از ناکامی در این کار به ایجاد روابط مستقیم و نزدیک باوالی جدید، عمرپاشا، همت گماشت تا از این طریق به تحکیم نفوذ انگلستان در آن سامان بپردازد. از این رو تصمیم به تأسیس یک دفتر نمایندگی در بغداد گرفت و یکی از کارگزاران شرکت در بصره موسوم به ابرت گاردن را به عنوان نماینده مقیم در آنجا گماشت و در نحوه اداره امور دفتر نمایندگی گاردن را تحت تعییمات مفصل قرارداد،^{۴۴} و او او خواست که روابط شخصی و نزدیکی با عمر پاشا برقرارسازد و با دقت امور تجاری را در دریارویی تحت نظر بگیرد و حتی المقدور بکوشد عمرپاشا را به ممانعت از تجارت کمپانی خاور نزدیک و اروپاییان دیگر که از طریق صحراء نجات می‌گرفت وادر سازد.

منافع کمپانی خاور نزدیک زمانی از جانب کمپانی هند شرقی مورد تهدید قرار گرفت که شرکت در موقعیت حساسی به سر می‌برد و بیش از هر وقت دیگر به این تجارت محتاج بود. از جانب دیگر تجار اروپایی، به ویژه فرانسویها، در حلب و قسطنطینیه و از میر با رقابت شدیدی مواجه بودند. تجار مذکور در نتیجه امنیت حمل و نقل در دریای مدیترانه پس از جنگهای هفت ساله (۱۷۶۳-۱۷۵۶) توانستند مقادیر بسیاری از منسوجات پشمی را به شرق حمل کنند^{۴۵} و در این اوضاع و احوال در این رقابت شدید می‌یافتد. تخمین زده می‌شود که در سال ۱۷۶۷ نزدیک به شصده عدد از منسوجات پشمی، که قسمت اعظم آن متعلق به کمپانی خاور نزدیک بوده است، از طریق صحراء به بغداد حمل شده است.^{۴۶}

واضح است که سیاست کارگزاران «کمپانی هند شرقی» در ولایت بغداد نسبت به منافع «کمپانی خاور نزدیک» بسیار خطرساز بود، موضع شرکت اخیر در مواجهه با این سیاست دور اندیشه بود، زیرا با «کمپانی هند شرقی» فقط درباره کسب امتیازات جدید در این بخش از قلمرو امپراطوری عثمانی مخالفت نکرد، بلکه کلاً با حق تجارت شرکت در منطقه خلیج فارس و خصوصاً بصره به مخالفت برخاست و ادعای سبقش را که تمامی آن منطقه در عرصه تجاري «کمپانی خاور نزدیک» واقع است تکرار کرد، منازعه دو شرکت بسیار شدید بود، از این رو برای رسیدگی به این اختلاف کمیته‌ای مرکب از

اعضای دو شرکت تشکیل شد ولی به نتیجه روشی نرسید.^{۶۷}

اما سرانجام با اینکه «کمپانی هند شرقی» از حق خویش در کسب امتیازات جدید در ولایت بغداد دفاع و بحق خویش برای تجارت در بصره و منطقه خلیج فارس تأکید کرد، اما چون بالاگرفتن اختلاف با «کمپانی خاور نزدیک» به دخالت حکومت انگلستان منجر می‌شد که این امر مطلوب هیچیک از آن دو نبود، از این رو برای آنکه حتی المقدور از اختلاف با کمپانی خاور نزدیک اجتناب شود دستور داد کارگزارانش از هر کاری که موجب بروز اختلاف با شرکت رقیب شود پرهیز کنند. همچنین توصیه کرد که هیچ‌گونه امتیاز جدیدی از سلطان عثمانی تقاضا نکنند و عامل شرکت نیز مقام کنسولی را پذیرد و فقط به عنوان کارگزاری کمپانی هند شرقی اکتفا کند و فوراً نماینده مقیم شرکت در بغداد را به بصره فرا خواند^{۶۸} به نظر می‌رسد که کمپانی خاور نزدیک به همین کارها قانع شد و ممتازه با شرکت رقیب را از سر نگرفت.

این ماجرا پایان ممتازه کمپانی هند شرقی و کمپانی خاور نزدیک بود. در ربع آخر قرن هفدهم میلادی تنزل شدیدی در تجارت هر دو شرکت در منطقه خلیج فارس و ایران و امپراطوری عثمانی مشاهده می‌شود زیرا منطقه خلیج فارس و ایران اهمیت اقتصادی پیشین خود را برای کمپانی هند شرقی از دست داد در سال ۱۷۷۷ شرکت مذکور تصمیم گرفت مقر خویش در بصره را تعطیل کند و همه کارگزاران آنجارا فراخواند و تا بعد از اشتعال آتش جنگ انگلیس و فرانسه (جنگهای استقلال آمریکا) و کشیده شدن شعله‌های جنگ به هندوستان مقر بصره را نگشود. اما در این زمان برخی از کارگزاران خود را در بصره به کار گماشت تا بر ارسال نامه‌هایی که در مسیر هند و قسطنطینیه و بالعکس از بصره و حلب فرستاده می‌شدند نظارت کنند.^{۶۹}

وضعيت کمپانی خاور نزدیک نیز از رقیب بد خواهش بهتر نبود زیرا فعالیت این شرکت نیز در کلیه نقاطی که معمولاً قلمرو تجاری اش بود تقلیل یافته بود.

۶۷. برای اطلاع از تفصیل این مذاکرات رجوع کنید به:

a copy of cords, Persia and the Persian Gulf, India, i.e., es a es o o ay e er o o ay, dated at A. in, PP.